

[Industriministeren]

– tilsagn om tilførsel af ny aktiekapital, herunder konvertering af supplerende kapital til aktiekapital.

Allerede første gang Finanstilsynet hørte om skitsen, blev der udtrykt skepsis over for dens gennemførlighed, idet de forudsætninger, som rekonstruktionen af banken byggede på, ikke skønnedes at kunne opfyldes.

Det var ledelsens egen afgørelse, hvorvidt den ville søge tilslutning fra de parter, som indgik i planen.

Det skal fremhæves, at bankens ledelse aldrig fremlagde en rekonstruktionsplan, hvor bestyrelsen samtidig dokumenterede eller sandsynliggjorde, at der fra alle parter – pengeinstitutter og andre – var givet eller ville blive givet tilsagn om medvirken med de fornødne midler.

Såfremt en aftalt rekonstruktionsplan var blevet fremlagt, ville Finanstilsynet naturligvis have vurderet, hvorvidt banken efter rekonstruktionen igen opfyldte solvenskravet i bank- og sparekasseloven og derefter havde haft ret til at fortsætte virksomheden.

Finanstilsynet har derfor ikke afvist en af bestyrelsen udarbejdet og dokumenteret redningsplan.

Spm. nr. S 1374

Til *industriministeren* (27/8 93) af:

Ahlmann-Ohlsen (KF):

»Hvilke kontakter mellem Finanstilsynet og Nationalbanken sikrede sidste år, at Nationalbanken spændte et sikkerhedsnet på 750 mio. kr. ud under Varde Bank, og hvorfor har noget lignende ikke været på tale med Himmerlandsbanken?«

Svar (13/9 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Der er en helt afgørende forskel på situationen sidste efterår, hvor Varde Bank havde likviditetsproblemer, og Himmerlandsbankens solvensproblemer her i august måned.

Himmerlandsbanken opfyldte ikke solvenskravet på 9 pct. i bank- og sparekasseloven, hvorfor der ved en løsning af Himmerlandsbankens problemer var behov for enten tilførsel af ny aktiekapital eller et andet pengeinstitut overtagelse af bankens aktiviteter.

Varde Banks problemer sidste efterår var især af likviditetsmæssig karakter, idet betyde-

lige beløb blev trukket ud af banken. Den havde derfor behov for at modtage likviditetsstøtte.

Dette blev sikret ved forhandlinger med Danmarks Nationalbank og et konsortium af 7 pengeinstitutter. Til løsning af Varde Banks problemer blev det aftalt at stille en garanti på i alt 750 mio. kr. til sikring af såvel bankens likviditet som bankens kernekapital og supplerende kapital. Den stillede garanti kan ikke medregnes ved opgørelse af bankens solvensprocent.

Himmerlandsbanken havde som nævnt brug for at få tilført ny aktiekapital, såfremt banken skulle fortsætte som selvstændigt pengeinstitut. Dette viste sig ikke muligt ved de gennemførte forhandlinger.

Den eneste mulighed for at løse bankens problemer var at sælge bankens aktiviteter til Sparekassen Nordjylland undtagen bankens engagement med K/S Rebild og efterfølgende begære Himmerlandsbanken konkurs. Herved blev sikret, at indskyderne i Himmerlandsbanken ikke tabte en del af deres indlån.

For at sikre de simple kreditorer, som ikke blev overtaget af Sparekassen Nordjylland, var det nødvendigt at stille en garanti over for Himmerlandsbanken på i alt 150 mio. kr. Garantien var nødvendig for at undgå, at der skete forskelsbehandling mellem indskyderne og de øvrige almindelige kreditorer. Garantien blev stillet af Danmarks Nationalbank og en række pengeinstitutter i forening.

Spm. nr. S 1375

Til *industriministeren* (27/8 93) af:

Ahlmann-Ohlsen (KF):

»Når ministeren roser Finanstilsynet for at sikre, at tilliden til banksektoren opretholdes, hvorfor blev der så ikke grebet ind allerede den 8. august 1993, hvor Fondsbørsen fik kendskab til behovet for en rekonstruktion?«

Svar (13/9 93):

Industriministeren (Trøjborg):

Himmerlandsbanken fremsendte den 8. august 1993 en redegørelse til Københavns Fondsbørs om bankens aktuelle situation.

Samtidig anmodede banken om dispensation fra at skulle offentliggøre redegørelsen over for selskabets aktionærer, idet det kunne medføre et »run« på banken til stor skade for